

واکنش به ضرب و شتم یک معلم

رئیس مرکز اطلاع رسانی و روابط عمومی وزارت آموزش و پرورش با بیان اینکه در مقابل هرگونه اهانت و توهین به ساحت معلمان، به هیچ عنوان کوتاه نخواهیم آمد، گفته همانگونه که از حقوق دانش آموزان در مقابل هرگونه تنبیه و مصادیق آن دفاع می کنیم، از حقوق معلمان نیز با جدیت تمام، حمایت و در مقابل افراد خاطی، برابر مقررات مربوطه برخورد خواهیم کرد. حسین صادقی با اشاره به ضرب و شتم یک معلم در آموزش و پرورش شهرستان مهران از سوی ولی دانش آموز گفت: «روز چهارشنبه گذشته، مطلع شدیم در پی رفتارهای خلاف شئون و مقررات انضباطی از سوی دو دانش آموز و متعاقب آن، تذکر معلم به دانش آموزان خاطی، اولیای دانش آموز به اداره آموزش و پرورش مراجعه و در اثنای گفت و گو با معلم، بحث را به مشاجره کشانده و متأسفانه معلم را مورد ضرب و شتم قرار می دهند.» او ادامه داد: «از آنجایی که این اتفاق در محیط آموزشی صورت گرفت، علاوه بر پیگیری جنبه خصوصی جرم از سوی معلم، واحد حقوقی آموزش و پرورش، حسب وظیفه ذاتی خود و برابر ماده واحده لایحه قانونی حمایت قضایی کارکنان، تشکیل پرونده داده و نسبت به این موضوع، اعلام جرم کرده و به جد تا احقاق حقوق معلم، حمایت قضایی خود را ادامه خواهد داد.»

حرم تهران کوچک شد

مشاور استاندار تهران اعلام کرد شهرداری تهران اقداماتی را در محدوده حرم شهر تهران انجام داده است که هنوز به تصویب نرسیده و ابلاغ نشده بود. به گزارش ایسنا، زهرا احمدی با بیان این که براساس این مصوبه، محدوده قانونی شهر تهران در بخش شمالی شامل منطقه یک و محدوده تجریش است که زیرمجموعه فرمانداری شمیرانات محسوب می شود، گفت: همچنین حرم شهر تهران در بخش جنوبی تا منطقه ۲۰ (شهرری) نیز زیر نظر فرمانداری شهرستان ری اداره می شود. باتوجه به این گستردگی و وضعیت تقسیماتی جدید، شورای عالی شهرسازی و معماری حرم شهر تهران را در قالب محدوده ای شامل شهرستان تهران، بخش مرکزی شهرستان ری و بخش مرکزی شهرستان شمیرانات تعیین و ارائه کرده است.»

افزایش سختگیری ها برای اردو

معاون پرورشی و فرهنگی وزیر آموزش و پرورش با تأکید بر اینکه سلامت و امنیت دانش آموزان در اردوها اولویت اصلی است، گفته که نظارت ها و دستورالعمل های اجرایی در اوج خود قرار دارد، اما این سختگیری ها باعث شده برخی مدیران و مربیان از برگزاری اردو صرف نظر کنند و در نتیجه بسیاری از دانش آموزان از فرصت های تربیتی و اجتماعی اردوهای بهره ببرند. به گزارش ایسنا، صادق حسین زاده ملکی در این باره گفت: «دستورالعمل برگزاری اردوهای دانش آموزی یک دستورالعمل قانونی، محکم، جامع و مدبرانه است که در سال های قبل فرآیند قانونی آن طی شده، کارشناسان مختلفی از سراسر کشور مشورت هایی را انجام داده اند تا جمع بندی ها رقم بخورد و در نهایت مجموعه دستورالعمل های برگزاری اردوهای دانش آموزی تدوین شود.»

روایت دانش آموزان، فعالان اجتماعی و مدیران
مدرسه از دلایل ترک تحصیل در خوزستان

ترك مدرسه به دنبال يك لقمه نان

عکس: ستاره کاظمی، هم میهن

در خرمشهر ۳ هزار و ۱۰۵ دانش آموز از تحصیل بازمانده اند

او می گوید اگر در محدوده این روستاها یک مدرسه شبانه روزی ساخته شود، دانش آموزان می توانند به تحصیل ادامه دهند؛ چون یکی دیگر از روستاهای اطراف، نام اش «طویل» است و فقط مدرسه ای برای مقطع ابتدایی دارد. روستای خنضیر هم فقط تا پایه ششم دارد و دانش آموزانش بعد از تحصیل در این پایه، ترک تحصیل می کنند و باقی روستاها هم وضعیت مشابهی دارند. نزدیک ترین مدرسه به این روستاها در شهرستان شادگان قرار دارد و به دلیل فاصله زیاد این مدرسه با روستاهای شهرستان کارون، دانش آموزان دختر اصلاً به این مدارس فرستاده نمی شوند. طارق می داند که در این روستاها بیشتر دختران ترک تحصیل می کنند. او غیر از «مطروق»، مدتی هم در روستای عطیش ـ محل تولد خودش ـ هم تدریس می کرد و به همین دلیل خانواده ها با اعتماد به او، دختران شان را به مدرسه می فرستادند، اما در دو سال اخیر که دیگر در این روستا تدریس نمی کرد، بسیاری از این دختران ترک تحصیل کرده اند، او می گوید: «بیشتر معلمانی که به این روستاها می آیند، مرد هستند. علاوه بر این کلاس ها هم مختلط است و به همین دلیل ممکن است خانواده ها فرزندان دختر خود را به مدرسه نفرستند. تعداد دانش آموزان این روستا هم کم است؛ مثلاً پایه هفتم ۱۷ نفرند و به خاطر این آمار، مدرسه جداگانه ساخته نمی شود. بعد از ترک تحصیل، پسران به دنبال کار می روند و دختران هم وقتی به سن ۱۲ تا ۱۳ سال می رسند، ازدواج می کنند. اگر مدرسه شبانه روزی نزدیک بسازند، دختران هم می توانند تحصیل خود را ادامه دهند.»

▼ ناامید از آینده

خانواده «ع» از مهین سعیدی، فعال اجتماعی خوزستانی می شناسد که در ۱۵ سال حضور خود در مناطق روستایی و حاشیه شهرهای این استان با آنها روبه رو شده است. پدر خانواده مبتلا به بیماری صرع و تحت پوشش کمیته امداد است و حالا هر سه فرزند پسر او به دلیل فقر، تحصیل را رها کرده و زباله گردی می کنند. سعیدی، زمانی که با این خانواده درباره تأمین کمک هزینه تحصیل و بازگشت آنها به مدرسه صحبت کرد، شنیده بود که «وقتی شکممان گرسنه و پدرمان درگیر بیماری است، به کدام آینده باید امیدوار باشیم؟ وقتی می بینیم اطرافمان جوان های مدرک به دست بیکار مانده اند، همان بهتر که به فکر سیر کردن شکم خانواده و درمان پدرمان باشیم.»

این تنها مواجهه سعیدی با ترک تحصیل دانش آموزان نیست؛ دو فرزند پسر نوجوان خانواده آقای «ک» هم مدتی پیش تحصیل را رها کرده اند، اما نه به دلیل شرایط اقتصادی نامساعد، سعیدی از آنها شنیده بود: «تحصیل فقط تلف کردن وقت و عمر است و با مدرک، نانی پخته نمی شود؛ به جای آن در مغازه پدرمان کار می کنیم و کمک حال اش می شویم؛ در نهایت حرفه اش را می آموزیم که در آینده لنگ نمانیم.»

این بخشی از روایت های سعیدی از حضور در حاشیه شهر اهواز، شهرستان کارون و شهرستان باوی است و تعریف می کند که ترک تحصیل در این مناطق چند دلیل اصلی دارد: او می گوید یکی از

طبق سالنامه آماری سال ۱۴۰۳-۱۴۰۲، استان خوزستان با یک میلیون و ۸۷ هزار و ۵۰ دانش آموز، از نظر تعداد کل دانش آموزان به تفکیک استان در همین سال تحصیلی در رتبه چهارم قرار داشت، با این حال طبق آماری که مدتی پیش رضوان حکیم زاده، معاون آموزش ابتدایی وزارت آموزش و پرورش اعلام کرد، بیشترین درصد بازماندگان از تحصیل در ایران مربوط به استان های سیستان و بلوچستان، تهران، خراسان رضوی، خوزستان و شهرستان های تهران است و در مقابل، استان هایی مانند ایلام، سمنان، زنجان و چهارمحال و بختیاری عملکرد مناسبی در کاهش بازماندگی از تحصیل داشته اند. به گفته او مشکلات اقتصادی، فرهنگی، مهاجرت، دوری از مدرسه، تعصبات خانوادگی، بیماری و حتی فوت کودک، ناشستن اطلاعات دقیق تماس و آدرس از خانواده ها و ثبت نشدن در آمارهای رسمی به دلیل آموزش در مراکز غیررسمی، از دلایل ترک تحصیل دانش آموزان است.

«مالک» ۱۷ ساله هم روایتی مشابه حسین دارد؛ او تا دو سال پیش ساکن یکی از روستاهای اطراف خرمشهر بود و برای تحصیل در مقطع ششم، باید به آبادان می رفت یا خرمشهر که در نهایت مدرسه اش را در خرمشهر انتخاب کرد. فاصله روستا تا مدرسه متوسطه اول ۲۰ دقیقه بود، اما وسیله ای نبود که مالک و دوستانش از روستا خودشان را به مدرسه برسانند. حالا مالک دو سال است که از روستا به آبادان آمده، تحصیل را رها کرده و کار برق ماشین انجام می دهد. از سه برادر او، یک نفر دیگر هم تا سال ششم درس خواند و او هم به دلیل دوری راه، دیگر به مدرسه نرفت. او تعریف می کند که غیر از خودش، دو سه نفر دیگر از دوستانش هم در کلاس هفتم تحصیل را رها کردند؛ بعضی از آنها کار نکردن را انتخاب کردند و بعضی هم بعد از ترک تحصیل، مشغول به کار شدند.

▼ روایت طارق و شاکر دانش

طارق هرروز از عرض یک رودخانه ۵۰۰ متری با قایق عبور می کند تا بتواند شش پایه را به ۲۲ دانش آموز خود در تنها مدرسه روستای «مطروق» کارون آموزش دهد؛ روستایی که راه ارتباطی ای به غیر از این رودخانه ندارد و دانش آموزانش برای ادامه تحصیل در مقطع متوسطه اول باید به روستای مجاور یعنی «عطیش» بروند، اگر بتوانند سرویسی برای رفت و آمد تهیه کنند، اگر خانواده ها بپذیرند که دختران شان در مدرسه مختلط این روستا درس بخوانند. طارق اهل روستای عطیش است و روستاهای اطراف آن را به خوبی می شناسد و حالا می داند غیر از زادگاهش ـ عطیش ـ هیچ کدام از روستاهای اطراف، مدرسه ای برای مقاطع متوسطه اول و دوم ندارد.

امسال سه نفر از چهار دانش آموز پایه ششم مدرسه روستای مطروق، توانستند برای ادامه تحصیل در مقطع متوسطه اول، خود را به روستای مقطع برسانند. سال گذشته کسی از دانش آموزان این روستا برای ادامه تحصیل به روستای عطیش نیامدند و سال قبل از آن شش نفر خودشان را با قایق به این روستا می رساندند. طارق تعریف می کند که آنها هم متوسطه اول را در این روستا می خوانند و بعد از آن ترک تحصیل می کنند.

سارا سبزی

خبرنگار گروه جامعه

«شرایط جور نبود، مدرسه رفتن هم پول می خواست و برای رسیدن به آرزوهایم مجبور شدم...»؛ حسین ۱۵ ساله بود که زندگی آنقدر برای او سخت شد که نتوانست کلاس دهم را تمام کند. کار و تحصیل هم زمان دیگر برایش ممکن نبود و حالا باید مثل پسرهای دیگر روستا تصمیم دیگری می گرفت؛ تصمیمی برای ترک تحصیل و ادامه شغلی که از کلاس ششم شروع کرده بود. حسین ۱۸ ساله و اهل یکی از روستاهای نزدیک خرمشهر است و حالا نزدیک سه سال است که مدرسه را رها کرده؛ چون «شرایط جور نبود، خیلی برابم سخت بود. خرجی خودم و خانواده را باید می دادم.»

وقتی حسین در مقطع ششم دبستان درس می خواند، کرونا آغاز شد و او هم به دلیل آنلاین شدن مدارس، مشغول به کار شد و تمام روزهای تحصیل در پایه های ششم و هفتم را به صورت آنلاین گذراند و فقط در امتحانات شرکت می کرد. کار و درس هم زمان او تا نیمه های کلاس دهم ادامه داشت، اما «از ۱۵ سالگی به بعد شرایط زندگی برابم سخت تر شد؛ چون هزینه های مدرسه را خودم پرداخت می کردم. سالیانه برای هزینه کلاس و مدرسه باید حدوداً ۱۰ میلیون تومان پرداخت می کردم. کلاس دهم از برق به مکانیک تغییر رشته دادم، اما هزینه زیادی داشت و دیگر ادامه ندادم. کلاس نهم که بودم، یکی دیگر از دوستانم به دلیل شرایط مالی ترک تحصیل کرد.» او دوستان دیگرش در روستای «شنه» برای ادامه تحصیل در مقطع اول متوسطه، باید هرروز پنج کیلومتر تا خرمشهر می رفتند؛ چون مدرسه روستا فقط تا کلاس ششم را پوشش می داد. از میان پنج خواهر و برادر دیگر حسین، برادر کوچک تر او که در کلاس نهم درس می خواند هم شاید به زودی مدرسه را رها کند و به آمارهای دانش آموزان ترک تحصیل کرده در خرمشهر اضافه شود. مدتی پیش محمد جواد عادل پور، امام جمعه خرمشهر، آمار بازماندگی از تحصیل در این شهرستان را سه هزار و ۱۰۵ نفر در خرمشهر اعلام کرده و گفته بود: «خرمشهر ۱۱۰ کلاس درس کمبود دارد به همین دلیل سه هزار و ۱۰۵ بازمانده از تحصیل داریم. البته این آمار غیر از آمار ترک تحصیل است و در برخی مدارس به دلیل نبود صندلی و دستگاه های خنک کننده، دانش آموزان دچار مشکل هستند.» آمارهای بازماندگی از تحصیل، علاوه بر دانش آموزان ترک تحصیل، شامل کسانی می شود که در مدرسه ثبت نام نشده اند. تعداد دانش آموزانی که ترک تحصیل می کنند، به صورت سالیانه اعلام می شود اما آمارهای بازماندگی از تحصیل انباشتی است. حسین تعریف می کند که در روستای آنها، بیشتر دانش آموزان به دلیل شرایط نامساعد مالی ترک تحصیل می کنند: «خیلی از پسرها مثل خودم به خاطر کار، ترک تحصیل کرده اند. دختران هم اگر ترک تحصیل کنند، بیشتر ازدواج می کنند. حتی رفتم شبانه درس خواندم، اما هزینه زیادی می خواست، آن را هم رها کردم.»

مهین سعیدی
فعال اجتماعی
خوزستانی:

یکی از دلایلی که
بیشتر خانواده ها در
مناطق حاشیه ای با
آن روبه رو می شوند،
شرایط اقتصادی
است که باعث ایجاد
محدودیت هایی برای
کودکان می شود.
بیشتر خانواده ها
در این مناطق
پرجمعیت اند، بنابراین
بیشترین تمرکزشان
را روی فرزند پسر
می گذارند؛ چون
فکر می کنند آنها
قرار است در آینده
بار یک خانواده را به
دوش بکشند و درس
و مدرسه را به عنوان
ابزار کار آینده نگاه
می کنند